

dig undgås, at patienter visiteres frem og tilbage mellem 2 tandplejesystemer, når den samme myndighed har ansvaret for alle tilbud på tandplejeområdet til de omhandlede patientgrupper.

Borgerens hjemkommune vil have ansvaret for, at borgeren får det specialiserede tandplejetilbud, som borgeren har krav på. Behandlingsopgaver, som i specialisering og kompleksitet overstiger, hvad den enkelte kommune kan løfte på egne klinikker, har kommunalbestyrelsen dog mulighed for at få varetaget af andre jf. forslagens stk. 2, 3 og 4.

I følge forslagens stk. 3 får regionerne ansvaret for at stille de nødvendige behandlingspladser til rådighed for de kommuner i regionen, der ikke ønsker eller har mulighed for at løfte opgaven.

Kommunerne får efter forslagens stk. 4 ansvaret for at udarbejde en årlig redegørelse for behov og kommunens forventede forbrug af pladser i regionen. Redegørelsen skal danne grundlag for indgåelse af en rammeaftale mellem kommunerne og regionen. I den årlige redegørelse vil der også skulle angives et overslag over det forventede forbrug i den efterfølgende 3-årige periode.

Til § 135

Bestemmelsen er en videreførelse af reglen i § 6 a i lov om tandpleje, der i dag giver amtskommunerne mulighed for at opkræve en egenbetaling hos borgere, der modtager amtstandpleje. Beløbet for den maksimale årlige egenbetaling er dog ikke medtaget i lovteksten, men vil med hjemmel i stk. 2 blive fastsat i en bekendtgørelse. I dag udgør den maksimale egenbetaling ifølge lovteksten 1.300 kr. årligt. Det fastsatte loft reguleres imidlertid én gang årligt på grundlag af satsreguleringsprocenten og udgør pr. 1. januar 2005 1.450 kr.

Økonomisk støtte til tandproteser ved ulykkesbetingede tandskader

Til § 136

Bestemmelsen er en videreførelse af reglen i § 4 a i lov om tandpleje, som giver borgerne mulighed for at få støtte fra kommunen ved ulykkesbetingede tandskader.

Bestemmelsen blev indført ved L 2000 1315, jf. bilag.

Koordination af tandplejen mv.

Til § 137

Bestemmelsen er en videreførelse af de nuværende bemyndigelsesbestemmelser i tandplejeloven. Be-

myndigelsen er i dag udmøntet i bekendtgørelse om tandpleje, der indeholder bestemmelser, der mere detaljeret regulerer omfanget af og indholdet i de kommunale tandplejetilbud både i børne- og ungdomstandplejen og i omsorgstændplejen, jf. kapitel 1 og 2. Der er bl.a. i dag fastsat regler om valg af tilhørsforhold, adgang til behandlerskift samt tilskud i børne- og ungdomstændplejen. Indholdet af det amtslige tilbud efter tandplejelovens § 6 a, som kommunerne efter forslagens § 134 får ansvaret for, er i dag fastlagt i bekendtgørelse om tandpleje § 16. Med hjemmel i stk. 1 vil der som opfølgning på loven i en bekendtgørelse blive fastsat bestemmelser for tandplejetilbud både for børne- og ungdomstændplejen, omsorgstændplejen og det specialiserede tandplejetilbud efter § 134.

Bemyndigelsen i stk. 2 er i dag udmøntet i kapitel 3 i bekendtgørelse om tandpleje.

Til § 138

Bestemmelsen om koordination er en videreførelse af reglen i § 8, stk. 1, i lov om tandpleje, der pålægger amtsrådet og kommunalbestyrelserne i amtskommunen at sikre en koordination af den offentlige tandpleje og tandplejen i privat praksis. Der vil i en bekendtgørelse blive fastsat nærmere regler om koordination på hele tandplejeområdet.

Kapitel 38

Hjemmesygepleje

Reglerne om hjemmesygepleje er en videreførelse af reglerne i lov om hjemmesygeplejerskeordninger som senest ændret ved L 2002 242, jf. bilag.

Til § 139

Der sker med bestemmelsen en videreførelse af de gældende regler i § 1 i lov om hjemmesygeplejerskeordninger, hvorefter kommunalbestyrelsen er ansvarlig for, at der ydes vederlagsfri hjemmesygepleje efter lægehenviisning. Dog løvfæstes, at det er opholdskommunen, der efter bestemmelsen er ansvarlig for at yde hjemmesygepleje. Dette er efter de gældende regler fastlagt i bekendtgørelse om hjemmesygepleje § 1.

Til § 140

Bestemmelsen er en videreførelse af § 2 i lov om hjemmesygeplejerskeordninger. Bestemmelsen er i dag udmøntet i bekendtgørelse om hjemmesygepleje.